

Anticonceptie voor kakkerlak

SAN FRANCISCO (RTR/Belga) – Kakkerlakken hebben doorgaans weinig moeite zich staande te houden. Jaarlijks worden grote hoeveelheden insecticiden ingezet om het ongedierte te bestrijden, maar door zijn snelle voortplanting neemt het aantal nauwelijks af.

Een Amerikaanse wetenschapper zou de oplossing voor het probleem hebben gevonden: een voorbehoedmiddel voor kakkerlakken. Entomoloog Jeffrey Scott van de Universiteit van Cornell in de Verenigde Staten meent zo een milieuvriendelijke, effectieve bestrijding van het dierdje te kunnen ontwikkelen.

Op een bijeenkomst van de American Chemical Society in San Francisco deze week zei Scott dat hij door het klonen van vijf genen van de Duitse kakkerlak dichter bij de oplossing van het kakkerlakkenprobleem is gekomen. Scott noemt een van de onderzochte genen zeer belangrijk in het voortplantingssysteem van de mannelijke kakkerlak.

Scott wil nu weten welk hormoon bij dit gen hoort. Als hij dat weet, kan hij een chemische hormonenremmer voor het beestje ontwikkelen. Het is de bedoeling dat deze remmer vervolgens in lokaas wordt verwerkt. De onderzoeker waarschuwde dat er nog veel onderzoek moet worden gedaan.

Kikkers

DEN HAAG – Door leden van het handhavingsteam en personeel van de woningbouwvereniging zijn gisteren meer dan negentig kikkers gevangen in een wooncomplex aan het Oranjeplein.

ar
en
ag

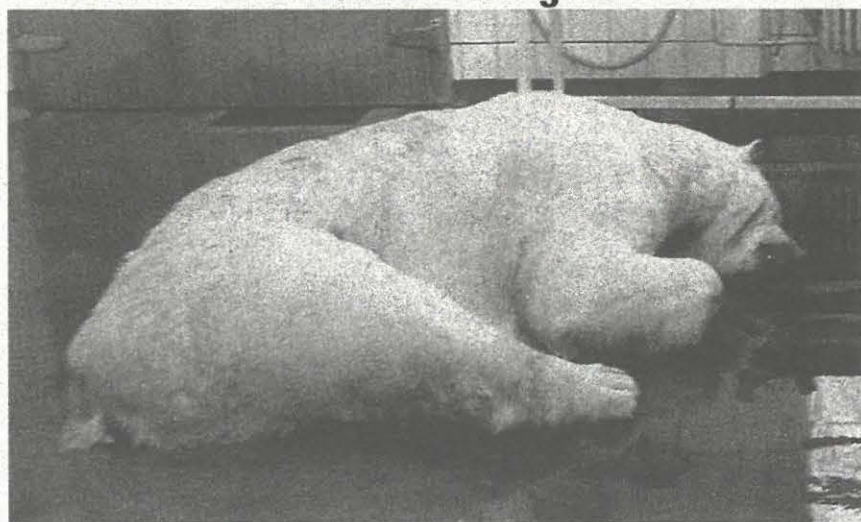
Marters leggen auto's lam

Pechstatistieken van de ADAC, de zustervereniging van de ANWB, wijzen uit dat vorig jaar ruim 16.000 auto's niet meer wilden starten als gevolg van knagende marters. Het werkelijke aantal ligt volgens de ADAC vele malen hoger. De knaagdieren hebben vooral een voorliefde voor bougiekabels, luchtslangen en rubberen manchetten. Daardoor treedt een schade op van gemiddeld 400 gulden per auto. Marters zijn gek op geparkeerde auto's, omdat het onder de motorkap lekker warm is en betrekkelijk veilig.

van oventjes.

Ter bezinning

Enkele lezers hebben zich gestoord aan bovenstaande foto van een doodgeschoten ijsbeer in een veterinaire kliniek te Neurenberg, die we vorige week op de voorpagina publiceerden. „Gruwelijke foto. En dan ook nog in kleur. Moet dat nou?“, waren enkele reacties.

Ja, dat moet, vindt de redactie. De foto is geplaatst ter bezinning. En niet uit sensatiezucht, wat een lezer vermoedde. Het is het zoveelste voorbeeld van leed, dat een onschuldig dier door de mens is aangedaan. De ijsbeer kon ontsnappen doordat een of andere dwaas zijn hok had opengezet. En hij had niemand aangevallen. Er was absoluut geen noodzaak tot doden. Bovendien had een verdovingsgeweer uitkomst kunnen bieden.

Door plaatsing van de foto hoopte de redactie deze gevoelens ook op de lezer over te brengen.

Het is overigens opmerkelijk dat vooral foto's waarop dieren het slachtoffer zijn, reacties oproepen. Foto's van menselijk leed lijken de mens minder te raken.

Foto: Reuters

Alles wat leeft en groeit, en ons altijd weer boeit

31 maart 2000 De Gelderlander.

Vier ijsberen hebben zich in de dieren tuin begeven, nadat vandalen (?) de deuren hadden opengezet. Het wandelingetje werd hen noodlottig. Ze werden dood geschoten.

Terecht worden bij deze drastische afrekening vraagtekens geplaatst. Was het nodig dat de dieren hun rondgang met de dood moesten bekopen? Liepen de dierenbezoekers direct gevaar? Waarom is niet gekozen voor een andere oplossing? Toegegeven, ijsberen verdoven op een diervriendelijke manier is niet makkelijk. Je moet de dosering van het anestheticum precies afstemmen op het gewicht van de ijsbeer, want anders overlijdt de ijsbeer alsnog. Maar de kans dat alle 4 de ijsberen aan de verdoving zouden overlijden, is gering.

Laten wij, vóór wij beslissen over leven en dood, goed nadenken of er diervriendelijke oplossingen zijn. Hoewel het tot ons vak hoort om dieren te bestrijden die overlast veroorzaken of zelfs gevaar opleveren, hoort respect voor dieren altijd voorop te staan.